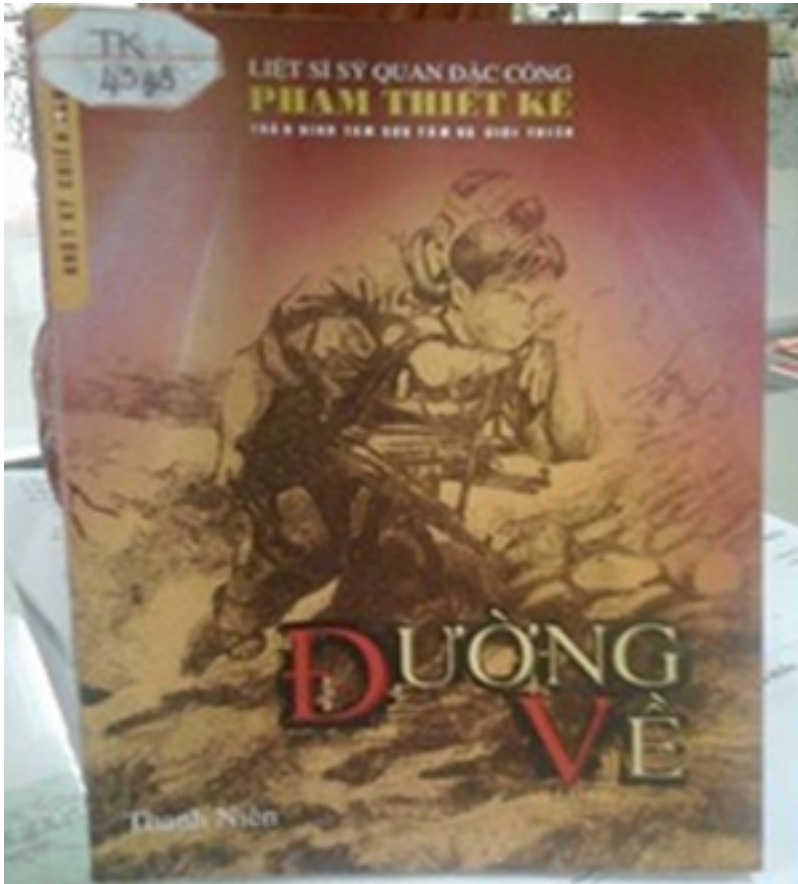

HỘI NGỘ KỶ NIỆM 70 NĂM NGÀY THÀNH LẬP QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN VIỆT NAM
22.12.1944 - 22.12.2014. Nhật ký "Đường về" của Phạm Thiệt Ké

Trên khắp mặt đất, những con đường đã được giành giật trong máu lửa chiến tranh, đâu còn in dấu chân của những người chiến sĩ. Họ hít thở bầu không khí hào hùng của thời đại và ra đi trên con đường của lý tưởng cao cả, với một trái tim tràn đầy nhiệt huyết. Chính những con người anh hùng ấy mà đất nước qua bao thăng trầm đã vượt nên những trang vàng lịch sử. Họ đi rồi lại quay trở về, đi về để lại những dấu vết, đi về để lại những dấu vết, đi về để lại những dấu vết.

Đã có không biết bao nhiêu trang viết về những người lính, nhưng có lẽ cuốn hút bạn đọc nhất vẫn là những dòng nhật ký. Bởi lẽ đó là nhân chứng sinh động, những câu chuyện trong bầu khí quyển chân thực của hoàn cảnh những người vượt nên bão tố và thềm chí của máu lửa chiến sĩ.

Kính thưa quý thầy cô, cùng tất cả các bạn học sinh thân mến!

Thầy viết trong THPT chuyên Nguyễn Bội Khiêm trên những ghi chép của sách "Đường về"

Võ”. Đây là tập nhật ký chiến tranh của liệt sĩ, sĩ quan đơn công Phạm Thiệt Ké, do Trần Bình Tám sưu tầm và ghi chép lại.

Phạm Thiệt Ké sinh tại Hòa Vang, Quảng Nam anh đã vào bộ đội năm 1953 và tập kết ra Bắc năm 1954, năm 1963 anh tập nghiệp tại Trung Sơn Quan Lực Quân với quân hàm thiếu úy. Anh xây dựng gia đình tại Hà Nội, và đến ngày 29/08/1967 anh tập biệt gia đình vào Nam chiến đấu. Đây cũng là năm tháng anh đặt bút ghi những dòng nhật ký mang tên “Đường Võ”. Khi viết lại những ghi chép cho cuốn sách, phó GS-TS Đào Duy Quát viết “độc nhật ký “Đường Võ”, chúng ta được cùng Phạm Thiệt Ké sống và cảm nhận những tình cảm và những hành động anh hùng của một đơn vị đơn công quân đội trên chiến trường hành quân chiến đấu tại miền Bắc XHCN vượt qua đội Trung Sơn đến chiến trường Tây Nguyên”.

Tiếp nối “Nhật ký Đường Thùy Trâm” và “Mãi Mãi Tuổi Hai Mươi”, nhật ký “Đường Võ” đã tái hiện một góc nhìn về cuộc chiến tranh đã hi sinh tuổi xuân của mình mang trái tim nóng bỏng tình yêu Tổ quốc, quê hương, gia đình.

Gần 200 trang viết trong “Đường Võ” là số tái hiện sinh động 843 ngày đêm hành quân chiến đấu của Phạm Thiệt Ké cùng đơn vị. Nội dung cuốn nhật ký gồm hai phần: Hành quân và xuất kích. Phần một “Hành quân” viết về những tháng ngày gian khổ băng rừng, leo dốc, vượt suối, nóng cháy da, mưa bụi ướt, đói mệt mỏi và vất vả, sốt rét... khó khăn là vậy nhưng thà chết trong tay kẻ thù chứ không là kẻ đầu hàng và đầu hàng kẻ thù, thà hi sinh trách nhiệm niềm tin hào và niềm tin vào lý tưởng của người lính.

Phần hai “Xuất kích” lại nói về những đêm nung nấu căm hờn, vượt rào đơn phá vào căn cứ kẻ thù mà có lúc phải đi giữa những làn đạn địch. Những chiến sĩ đơn công giữa ranh giới mong manh của sống và chết. Những Phạm Thiệt Ké viết về cái chết thật bình dị và điềm tĩnh làm sao! Bởi những người không người quê hương, gia đình đã trở thành đơn vị đơn công người lính đi hết cuộc chiến tranh chinh chiến máu và khi suy tàn đơn vị là khi chiến trường tạm ngưng tiếng súng, xung quanh là kẻ thù, đơn vị sau anh không xa là anh em, đơn vị chí mà anh không biết ai còn ai mất.

“Ta sẽ đi mãi, đi mãi, cho đến ngày chiến thắng sẽ thành công trên Tổ quốc Việt Nam tươi đẹp” đó là lời thề son sắt khắc ghi trên suốt chiến trường chiến đấu của người chiến sĩ đơn công Phạm Thiệt Ké. Chính ý nghĩa đó đã làm anh trở thành “cây Lim giữa rừng Trung Sơn” bất khuất, kiên cường. Phạm Thiệt Ké đôi lúc thà hi sinh “chết lính” dĩ dõm, hài hước đôi lúc vô cùng tài hoa trong vai trò chiến sĩ thi sĩ”. Phạm Thiệt Ké hy sinh tại chiến trường Tây Nguyên

Viết bởi Administrator

Thứ sáu, 19 Tháng 12 2014 09:27 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 19 Tháng 12 2014 10:22

năm 1970 bút tích cuối cùng của cuộc nhốt kín là vào ngày 22/12/1969, anh đã ý thức được sự ra đi của mình với ý chí kiên cường và niềm tin toàn thắng. Cho nên dù với anh đó không phải là ra đi mãi mãi mà đó là sự trở về, là “Đường về” với Tổ quốc của cộng đồng thời hậu. Có lẽ, sự không có mặt anh và những chiến sĩ như anh vào ngày đất nước ca lên khúc ca khải hoàn, ngày mà thời hậu các anh đã đổ máu xương để giành lấy. Những chiến công hiển hách lẫy lừng mãnh liệt và cao cả của họ vẫn sẽ còn mãi trên từng bước đi của dân tộc.

Kính thưa quý thầy cô giáo cùng tất cả các bạn học sinh thân mến! Thầy viết những mong được sự quan tâm, theo dõi của toàn thể thầy cô và các bạn học sinh dành cho cuộc nhốt kín “Đường về” của liệt sĩ Phạm Thiệt K, hãy được và cảm nhận được những ai đã từng đi qua chiến tranh được sống lại những tháng năm hào hùng oanh liệt, để những ai may mắn được sinh ra trong thời bình biết quý trọng họ và cuộc sống hôm nay, “Cuộc sống được giành giật từ trong máu lửa”. Mong rằng những trải nghiệm qua cuộc nhốt kín là để ngẫm lại tình thân mến như một thôi thúc mỗi người tu dưỡng và kẻ thù khát vọng lý tưởng của thời hậu cha anh. Thầy viết hẳn những được phép với các Thầy cô và các bạn, cuộc sách mang mã số : 4348-4352 !

Xin trân trọng kính chào!